

ventionen skal enhver part »i overensstemmelse med partens juridiske principper gøre, hvad der er nødvendigt for at sikre, at juridiske personer kan ifalde ansvar for bestikelse af en udenlandsk tjenestemand« (fremhævet her). Denne formulering, som ikke indeholder et krav om vinding for den juridiske person, men som derimod udtrykkeligt henviser til national ret, kan efter Justitsministeriets opfattelse ikke forpligte Danmark til at opretholde et videregående strafansvar for juridiske personer for overtrædelser omfattet af OECD-bestikkelseskonventionen end for andre straffelovsovertrædelser.

2.3.3. Justitsministeriet er opmærksom på, at Straffelovrådet har frarådet, at strafansvar for juridiske personer generelt kommer til at omfatte overtrædelser af straffeloven, jf. betænkning nr. 1289/1995, s. 53-57.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at juridiske persons strafansvar for overtrædelser af straffeloven bør være betinget af, at en eller flere enkeltpersoner inden for virksomheden bevisligt har overtrådt den pågældende straffelovsbestemmelse med forsæt. Bestemmelsen omfatter således kun forsætlige forhold, og spørgsmålet om et eventuelt strafansvar for den juridiske person i anledning af uagtsomt, eventuelt groft uagtsomt forhold, må derfor bedømmes efter eventuelle straffebestemmelser for juridiske personer vedrørende det pågældende forhold i særlovgivningen.

2.3.4. Juridiske personer kan alene idømmes straf af bøde, jf. straffelovens § 25. Efter straffelovens § 21, stk. 3, straffes *forsøg* kun, når der for lovovertrædelser er foreskrevet højere straf end hæfte (efter 1. juli 2001 er grænsen 4 måneders fængsel), for så vidt ikke andet er bestemt.

Straffelovrådet lagde i sin tid til grund, at forsøgsstraf af denne grund i almindelighed ikke kan komme på tale over for juridiske personer, jf. betænkning nr. 1289/1995, s. 86-87. Se kritisk heroverfor Vagn Greve m.fl.: *Kommenteret Straffelov. Almindelig del* (6. udg. 1997), s. 224.

I forbindelse med gennemførelsen af den nugældende bestemmelse i straffelovens § 306 lagde Justitsministeriet til grund, at en udtrykkelig lovbestemmelse om forsøgsstraf for juridiske personer ikke er påkrævet i et tilfælde, hvor der er tale om straf med hensyn til straffelovsbestemmelser, der indeholder fængsel i strafferammen.

Præsidenten for Østre Landsret og Rigsadvokaten har i høringssvarene vedrørende det udkast til lovforslag, der blev sendt til høring, peget på, at der er behov for at tydeliggøre denne retsstilling. På denne baggrund finder Justitsministeriet det rigtigst, at det di-

rette af loven kommer til fremgå, at juridiske personer kan straffes for forsøg uanset bestemmelsen i straffelovens § 21, stk. 3. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 306, stk. 2.

Forsøgsstraf forudsætter, at en enkeltperson inden for den juridiske person har handlet med det til forsøgsstraf fornødne forsæt, jf. betænkningen, s. 87.

2.3.5. I det udkast til lovforslag, der blev sendt til høring, blev det foreslået, at straffelovens § 306 ændres, så der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelser af straffeloven, der er begået for at skaffe den juridiske person vinding (*model 4*).

I høringssvarene fra Præsidenten for Østre Landsret og fra Advokatrådet anbefales det, at gennemførelsen af EU-rammeafgørelsen i stedet bør ske på den måde, at § 306, stk. 1, ændres, således at bestemmelsen tillige kommer til at omfatte overtrædelse af straffelovens §§ 166, 167, 171 og 279, og således at bestemmelsen præciseres, så den i lovforslagets bemærkninger påpegede overopfyldelse af rammeafgørelsen så vidt muligt undgås (*model 1*). Præsidenterne for Vestre Landsret og Københavns Byret samt Den Danske Dommerforening henviser i deres høringssvar til Straffelovrådets betænkning fra 1995, hvor Straffelovrådet fraråder et generelt strafansvar for juridiske personer for overtrædelse af straffeloven.

I høringssvaret fra Rigsadvokaten anbefales *model 3*, og det anføres i den forbindelse, at spørgsmålet om, hvorvidt der bør indføres en almindelig adgang til at pålægge juridiske personer straf for overtrædelser af straffeloven, er et overvejende retspolitisk spørgsmål, som Rigsadvokaten ikke har særlige bemærkninger til. Rigsadvokaten anfører imidlertid, at når man tager et sådant skridt, kan der rejses spørgsmål om, hvorvidt strafansvaret for juridiske personer bør begrænses som sket i lovforslaget, og at der ikke ses at foreligge særlige grunde, der taler for, at man afviger fra de almindelige betingelser for selskabsansvaret, jf. straffelovens § 27. Her er selskabsansvaret ikke begrænset til forsætlige forhold eller til tilfælde, hvor overtrædelser er begået for at skaffe den juridiske person vinding.

2.3.6. Det er fortsat Justitsministeriets opfattelse, at straffelovens § 306 bør ændres, så der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelser af straffeloven, der er begået for at skaffe den juridiske person vinding (*model 4*).

Model 1, som er foreslået af præsidenten for Østre Landsret og Advokatrådet, vil som nævnt ovenfor under pkt. 2.3.2. rejse en række vanskelige afgræns-